

человѣка, да быде изфрѣленъ отъ чинатъ си (а).

Правило кѣ. Священникъ или дїаконъ кога то быде изфрѣленъ отъ чинатъ си, ако начне пакъ самоволно послѣ по изфрѣлюванїе то да служи литургія, таковъ со всѣмъ да быде отсѣченъ отъ церковь. Сирѣчь: да е отдѣленъ отъ церковь, да го не пѣшатъ да иде въ нея.

За това говори и дѣ правило на Антіохійскїятъ Соборъ.

Правило кѣ. Священникъ, или дїаконъ, или клирикъ, ако да приеме чинъ презъ пары или презъ рѣшфеты, изфрѣлесе и онъ самъ и той, кой то го хиротонисалъ. Сирѣчь: кой то мѣ долъ той чинъ.

На тока подобно е и въ правило на Вселенскїмъ Соборъ что е былъ въ Халкидонъ, и кѣ. правило на 5 й Вселенскїй Соборъ.

Правило л. Нѣкой си епископъ или священникъ, или дїаконъ ако да прїеме чинъ не спередъ достоинство то (мѣ), но съ помощь и ходатїйство (б) на мїрски те силны люди, таковъ изфрѣлесе и отдѣлавесе.

Правило ла. Той, кой то отвѣгне отъ сво-

(а) глѣдай въ Святител. поѣч. къ новопоставленъ: священника на третїй листъ. (б) ридтаджилѣкъ.